

Sygn. akt IC 1332/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekretarz sądowy Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2017 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa Banku (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę 38 144,90 zł

I. zasądza od pozwanej M. D. na rzecz strony powodowej Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 38 144,90 zł (trzydzieści osiem tysięcy sto czterdzieści cztery złote 90/100) z umownymi odsetkami w wysokości 9,99 % rocznie od dnia 14 marca 2016 roku od kwoty 36 504,58 zł i z odsetkami ustawowymi od dnia 26 października 2016 roku od kwoty 1 640,32 zł;

II. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 5 294 (pięć tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery) zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IC 1332/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej M. D. kwoty 38 144,90 zł z umownymi odsetkami w wysokości 9,99 % rocznie od kwoty 36 504,58 zł od dnia 14 marca 2016 roku i odsetkami ustawowymi od kwoty 1 640,32 zł od dnia 6 października 2016 roku oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że przysługuje jej wymagalna wierzytelność wynikająca z umowy kredytu C. zawartej w dniu 18 maja 2015 roku, zgodnie z którą pozwana otrzymała kwotę kredytu i zobowiązała się do spłaty zadłużenia zgodnie z warunkami umowy. Strona powodowa podniosła, że pozwana mimo wezwań nie spłaciła zobowiązania.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu elektronicznym, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej powoda, nieważności umowy oraz błędne wyliczenie kwoty głównej i odsetek. Pozwana wskazała także na generowanie kosztów poprzez kartę kredytową otrzymaną od banku, brak przymiotu dokumentu urzędowego, którym nie jest wyciąg z ksiąg z ksiąg bankowych, brak rozpatrywania reklamacji oraz brak reakcji na jej wnioski o renegotiację warunków umowy, wskazała również na wady aneksu do umowy. Pozwana wniosła o umorzenie postępowania i wezwanie powódki, by wyczerpała etap polubowny,

Strona powodowa w piśmie przygotowawczym z dnia 28 czerwca 2017 r. podtrzymała dotychczasowe stanowisko, a w piśmie z dnia 20 lipca 2017 r. odniosła się szczegółowo do zarzutów i twierdzeń pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona powodowa Bank (...) S.A. z siedzibą w W. i pozwana M. D. w dniu 18 maja 2015 r. zawarli umowę pożyczki gotówkowej, na mocy której wypłacono pozwanej kwotę 35 000 zł z oprocentowaniem zmiennym wynoszącym w pierwszym okresie odsetkowym 9,97 %w stosunku rocznym. Całkowita kwota do zapłaty przez pozwaną została określona na 55 634,88 zł , w tym 20 634,88 zł stanowiły wszystkie koszty takie jak prowizja w wysokości 3 150 zł, a nadto opłaty operacyjne i odsetki za cały okres obowiązywania umowy. Pożyczka została udzielona na 84 miesiące z terminem spłaty do dnia 15 maja 2022 r. Pozwana zobowiązała się spłacać pożyczkę w miesięcznych ratach po 662 zł, zaś ostatnia rata miała wynosić 688,89 zł. Na kwotę raty składały się rata kapitałowa, rata odsetkowa i opłata operacyjna za obsługę 30 zł.

Dowód:

umowa pożyczki gotówkowej – k.28 - 31

aneks do umowy pożyczki gotówkowej – k.32

harmonogram spłat pożyczki – k.45 - 46

regulamin pożyczki gotówkowej - k.53

Pozwana w dniu 15 czerwca 2015 r. wpłaciła ratę 662 zł, w tym 30 zł zaliczono na opłatę operacyjną, 357,30 zł ratę kapitałową i 274,70 zł na ratę odsetkową.

W dniu 15 lipca 2015 r. pozwana wpłaciła ratę w kwocie 662 zł, z której 30 zł zaliczono na opłatę operacyjną, 318,01 zł na ratę kapitałową i 313,99 zł na ratę odsetkową.

W dniu 15 sierpnia 2015 r. pozwana wpłaciła 662 zł, z czego 30 zł zostało zaliczone na opłatę operacyjną, 320,65 na ratę kapitałową, 311,35 zł na ratę odsetkową.

W dniu 15 września 2015 r. pozwana wpłaciła 663 zł, przy czym 30 zł zostało zaliczone na opłatę operacyjną, 323,38 zł na ratę kapitałową i 309,62 zł na ratę odsetkową.

W dniu 15 października 2015 r. pozwana wpłaciła 147 zł, przy czym 30 zł zaliczono na opłatę operacyjną, a 117 zł na ratę odsetkową.

W dniu 23 października 2015 r. pozwana wpłaciła 516 zł, przy czym z tej kwoty 326,08 zł zaliczono na ratę kapitałową, a 189,92 zł na ratę odsetkową.

W dniu 15 listopada 2015 r. pozwana wpłaciła 31 zł i 6 zł zaliczono na opłatę operacyjną, a 25 zł za opłatę na monit listowny.

W dniu 25 stycznia 2016 r. pozwana wpłaciła 20 zł, którą zaliczono na opłatę operacyjną.

W dniu 7 marca 2016 r. pozwana wpłaciła kwotę 20 zł, z której 16 zł zaliczono na ratę odsetkową, a 4 zł na opłatę operacyjną.

Dowód: szczegółowe rozliczenie wpłat na rachunek pożyczki gotówkowej – k.47

Pozwana w dniu 16 listopada 2015 r. sporządziła pismo z wnioskiem o konsolidację kredytu i limitu kredytowego oraz o wakacje kredytowe skonsolidowanego kredytu.

Dowód: pismo pozwanej z dnia 16.11.2015 r. – k.40

Strona powodowa pismem z dnia 19 lutego 2016 r. wezwała pozwaną w związku z brakiem uregulowania należności wynikających z umowy pożyczki do natychmiastowej zapłaty kwoty 2 651 zł.

Dowód: pismo strony powodowej z dnia 19.02.2016 r. - k.48

Strona powodowa kontaktowała się z pozwaną telefonicznie w sprawie spłaty zadłużenia.

Okoliczność bezsporna

Pismem z dnia 17 marca 2016 r. strona powodowa wypowiedziała pozwanej umowę z zachowaniem 30 – dniowego okresu, po którym umowa pożyczki gotówkowej uległa rozwiązaniu. Pismo o wypowiedzeniu umowy zostało wysłane w tym samym dniu.

Dowód: pismo z dnia 17.03.2016 r. z kserokopią książki nadawczej – k.49, 50 – 52

Na dzień 18 października 2016 r. zadłużenie pozwanej wynosiło 36 504,58 zł z tytułu niespłaconej pożyczki wraz z odsetkami umownymi ustalonymi w wysokości 9,99 %rocznie od tej kwoty od dnia 14 marca 2016 r., kwotę 1 495,32 zł tytułem odsetek umownych za okres od dnia 18 maja 2015 r. do dnia 13 marca 2016 r. z odsetkami ustawowymi od tej kwoty i kwotę 145 zł tytułem opłat manipulacyjnych za czynności windykacyjne związane z opóźnieniem w spłacie pożyczki oraz opłat manipulacyjnych za obsługę pożyczki naliczonych zgodnie z warunkami regulaminem (...).

Dowód: wyciąg z ksiąg bankowych – k.33

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Z dowodów przeprowadzonych na wnioski strony powodowej wynika, że pozwana M. D. nie spełniła warunków umowy pożyczki gotówkowej z dnia 18 maja 2015 r. W ocenie Sądu, dowody te nie budzą wątpliwości. Strona powodowa wykazała postanowienia umowne wynikające z przepisów umowy pożyczki gotówkowej i regulaminu do tej umowy, harmonogram spłat obowiązujący do zawartej umowy, a ze szczegółowego rozliczenia wynika, że pozwana wpłaciła tylko 4 raty zgodnie z harmonogramem. Z tego względu strona powodowa uprawniona była do wypowiedzenia umowy pożyczki gotówkowej, co też uczyniła pismem z dnia 18 marca 2016 r., czego zresztą pozwana nie kwestionowała. Po wypowiedzeniu należność stała się wymagalna.

Pozwana natomiast, prócz twierdzeń i zarzutów, nie przedstawiła żadnych dowodów. Jeśli pozwana kwestionowała błędne wyliczenie należności, to winna dokładnie wskazać i uzasadnić, z czego to błędne obliczenie należności wynika i przedstawić dowody na tę okoliczność. Tymczasem pozwana nie określiła, czy wpłaciła łącznie inną kwotę niż określona przez stronę powodową w szczegółowym rozliczeniu. Pozwana nie wskazała, na czym polegało błędne wyliczenie należności głównej i odsetek, powołując także nierozliczone ubezpieczenie.

Pozwana zaciągając pożyczkę powinna była przeanalizować postanowienia umowy i zastanowić się, czy stać ją będzie na spłatę miesięcznych rat. Przepisy umowy pożyczki gotówkowej określały jaką kwota zostanie pozwanej wypłacona, a jaką będzie obowiązana spłacić (§ 2 ust. 4 umowy). Z przepisu § 6 umowy pożyczki gotówkowej wynikają opłaty i ostatnia rubryka określa, że opłata operacyjna za obsługę pożyczki, uwzględniona w kwocie miesięcznej raty wynosi nie więcej niż 30 zł. Taka też wysokość opłaty określona została w szczegółowym rozliczeniu umowy pożyczki gotówkowej.

Ponadto, z umowy pożyczki gotówkowej wynika, że całkowita kwota pożyczki, to suma wszystkich środków pieniężnych, które bank udostępnił pożyczkobiorcy na podstawie umowy i przelał na rzecz pozwanej, zaś całkowity koszt pożyczki to 20 634,88 zł, w tym prowizja wynosząca 3 150 zł i odsetki za cały okres obowiązywania umowy. W umowie wskazano oprocentowanie pożyczki oraz roczną rzeczywistą stopę oprocentowania, która nie

przekraczała wysokości 4 – krotności wysokości stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego tj. odsetek maksymalnych, o których stanowił obowiązujący w dacie zawierania umowy przepis art.359 § 2¹ k.c.

Pozwana zarzuciła także nieważność umowy powołując przepisy art.385¹ § 1 – 3 k.c. Przepisy te stanowią, iż postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny (§ 1). Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie (§ 2). Niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta (§ 3).

Wskazać jednak należy pozwanej, że zgodnie z przepisem art.385¹ § 4 k.c. ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje. Pozwana nie stawiała się na rozprawę, nie złożyła żadnych wniosków dowodowych, by wykazać zasadność swych twierdzeń i zarzutów zgodnie z art. 6 k.c. stanowiącym, że ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wbrew twierdzeniom pozwanej, zgodnie z art.385¹ § 4 k.c. oraz art. 6 k.c. było udowodnienie okoliczności z powoływaną manipulacją przed zawarciem umowy, które doprowadziły do zawarcia umowy, jak też, że warunki były niekorzystne oraz jednostronnie narzucone. Pozwana nie sprecyzowała co oznaczało sformułowanie zawarte w jej piśmie z dnia 27 czerwca 2017 r., że „czy gdyby bank wytłumaczył mi jak bardzo niekorzystne warunki umowne narzucił mi, które dopiero po czasie stają się dla kredytobiorcy uciążliwe”.

Pozwana również poza przytoczeniem twierdzeń dotyczących nierozliczenia dobrowolnego ubezpieczenia, z którego miała się wycofać, nie udowodniła, po pierwsze by taka umowa ubezpieczenia została zawarta i z jakim zakładem ubezpieczeń, po drugie, że do wypowiedzenia takiej umowy doszło i po trzecie, że środki z tej umowy pozostają nierozliczone. Jak już wskazano wyżej, to pozwana zgodnie z zasadą wyrażoną w art.6 k.c. i przepisem art.232 zd. 1 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Pozwana nie wykazała także związku z umową pożyczki gotówkowej umowy o kartę kredytową, w związku z tym Sąd nie wziął tej okoliczności pod uwagę.

Uzależnienia rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie od porozumienia z bankiem nie ma znaczenia, ponieważ takie zależy wyłącznie od zgodnej woli obu stron i Sąd nie może narzucać w tym zakresie żadnych rozwiązań wiążących strony.

Mając na względzie powyższe, Sąd uznał, że strona powodowa wykazała swoje roszczenie i zasądził od pozwanej na podstawie art. 353 § 1 k.c. i art.354 § 1 k.c. kwotę 38 144,90 zł, przy czym od kwoty 36 504,58 zł należne są odsetki umowne zgodnie z postanowieniami umowy pożyczki gotówkowej w wysokości umownej wynoszące 9,99 % w skali roku, natomiast od pozostałych należności łącznej kwocie 1 640,32 zł należne są odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu – tj. od dnia 26 października 2016 r. zgodnie z przepisem art.482 k.c. Strona powodowa, mimo że wyciąg z ksiąg rachunkowych stanowi dokument prywatny, wykazała zarówno należność główną, odsetki umowne oraz koszty windykacyjne, które pozwana obowiązana jest ponieść zgodnie z postanowieniami umowy oraz regulaminu, wszak jak sama pozwana wskazała, strona powodowa wielokrotnie kontaktowała się z pozwaną telefonicznie w sprawie spłaty zadłużenia, co pozwana uznała za nękanie.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art.98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je od pozwanej w kwocie 5 294 zł, na które składają się opłata sądowa od pozwu 477 zł, opłata skarbową od pozwu oraz koszty zastępstwa procesowego ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu tj. 26 października 2015 r. w kwocie 4 800 zł.